

Република Србија
УПРАВНИ СУД
20 Ув 7/20
11.03.2021. године
Београд

Управни суд, у посебном већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Радојке Маринковић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Сандом Грујић, као записничарем, одлучујући о приговору подносиоца тужбе АА из ..., кога заступа пуномоћник Горан Стефановић, адвокат из Лесковца, ул. Стојана Љубића број 12/25, изјављеном против решења донетог од стране судије појединца Управног суда, Одељења у Нишу II-1 У 19632/17 од 24.10.2019. године, у предмету конкурса, дана 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца тужбе АА из ..., изјављен против решења судије појединца Управног суда, Одељења у Нишу II-1 У 19632/17 од 24.10.2019. године.

II ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова за изјављивање приговора.

Образложење

Решењем судије појединца Управног суда, Одељења у Нишу II-1 У 19632/17 од 24.10.2019. године, одбачена је, на основу члана 26. став 1. тачка 2. у вези са чланом 3. и 14. Закона о управним споровима, тужба тужиоца АА из ..., поднета против председника Општине ..., ради поништаја Одлуке о расподели средстава за финансирање мера популационе политике јединице локалне самоуправе, доделом подстицаја, у виду грантова, у примарној производњи за покретање или проширење производних капацитета у пољопривреди у 2017. години, на територији општине ..., број 403-143-52/2017 од 26.10.2017. године.

Подносилац приговора је, преко пуномоћника, Управном суду, препорученом пошиљком преко поште, дана 30.12.2019. године, поднео приговор, у коме је истакао да је одлука судије појединца незаконита, јер одлука која се побија тужбом није достављена подносиоцу тужбе, као заинтересованом лицу, да је у складу са чланом 18. став 3. Закона о управним споровима тужба благовремена, те да су погрешно примењене одредбе члана 14., 18. и 26. истог закона. Предложио је да посебно веће суда усвоји приговор тужиоца, поништи побијано решење и предмет пред судом настави. Трошкове је тражио и то за састав приговора у износу од 90.000,00 динара.

Оцењујући наводе приговора, као и приговором побијано решење судије појединца Управног суда, Одељења у Нишу II-1 У 19632/17 од 24.10.2019. године, сагласно члану 27. став 2. Закона о управним споровима, посебно веће Управног суда је нашло да је приговор неоснован.

Према оцени посебног већа Управног суда, правилно је решењем судије појединца Управног суда, Одељења у Нишу II-1 У 19632/17 од 24.10.2019. године, одбачена тужба подносиоца приговора – тужиоца, применом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима. Ово из разлога што, а како је то правилно закључио и судија појединац у образложењу приговором побијаног решења, тужбом побијана Одлука председника Општине ..., о расподели средстава за финансирање мера популационе политике јединице локалне самоуправе, доделом подстицаја, у виду грантова, у примарној производњи за покретање или проширење производних капацитета у пољопривреди у 2017. години, на територији општине ..., број 403-143-52/2017 од 26.10.2017. године, против које одлуке је тужилац изјавио тужбу, која је насловљена као “жалба”, не представља управну ствар, односно не представља управни акт, нити коначни појединачни акт у смислу одредаба члана 3., 4. и 5. Закона о управним споровима, о чијој законитости се одлучује у управном спору.

Посебно веће Управног суда је ценило наводе приговора, за које налази да су неосновани из разлога што, како је то наведено и у претходном ставу образложења овог решења, наведена одлука, по својој садржини и правној природи, не представља управни акт, јер се њоме не одлучује о појединачном праву или обавези физичког или правног лица у каквој управној ствари са непосредним дејством на одређено физичко или правно лице, већ о спровођењу поступка расподеле средстава за финансирање мера популационе политике јединице локалне самоуправе, доделом подстицаја у виду грантова, у примарној производњи за покретање или проширење производних капацитета у пољопривреди. Што се тиче навода, којима се указује на благовременост тужбе, посебно веће указује да је тужба одбачена из претходно наведених разлога, а не из разлога што је иста неблаговремено поднета, па су ти наводи бези утицаја на другачију одлуку у погледу законитости и правилности приговором побијаног решења.

Са наведених разлога, посебно веће Управног суда је, применом одредбе члана 27. став 2. и 3. Закона о управним споровима, одлучило као у ставу I диспозитива решења, због чега решење судије појединца Управног суда, Одељења у Нишу II-1 У 19632/17 од 24.10.2019. године, у смислу става 5. истог члана, постаје правноснажно.

Имајући у виду наведено, посебно веће Управног суда је одбило захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова за изјављивање истог, и одлучио као у ставу II диспозитива овог решења, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 11.03.2021. године, 20 Ув 7/20

Записничар
Санда Грујић, с.р.

Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТII